

Vzpomínky vytesané z kamene

Dušičkový čas nás každoročně přiměje ke vzpomínkám, jejichž vyvrcholením bývá procházka k hřbitovu. V mihotavém světle rozžatých svíců nabydou magické přítlačivosti i pietní místa, které dokáží velmi efektně dokreslit atmosféru svátku zemřelých.

K takovým na hřbitově ve Valašském Meziříčí patří třeba břečťanem ovinutý hrob zakladatele gobelínové dílny Rudolfa Schlattauera, nebo hned vedle umístěný hrob rodičů slavných sourozenců Jaroňkových. Některé náhrobky však zaujmou svým sochařským zpracováním.

Jeden takový stojí nedaleko funkcionalistické hřbitovní kaple, realizované po roce 1942 podle návrhů architektů R. F. Podzemného a A. Tenzera. Náhrobku dominuje po-

stava truchlící ženy se skloněnou hlavou a rukama sepjatýma při pravém boku.

Dílo pro rodinu Ptáčkovu vytvořil v závěru 20. let 20. století sochař Miloslav Bublík ve spolupráci s architektem Bohuslavem Anderlíkem. Bublíkovo klasicistní, ale dynamické pojetí figury Anderlík zasadil do nízkého oblouku tvořeného pískovcovými náhrobními deskami, jejichž

hmota je odlehčena balustrově tvarovanými sloupky.

Nedaleko od tohoto monumentálního díla je situován náhrobek, který Bublík spolu se svým kolegou z dřevařské školy arch. Anderlíkem realizoval v roce 1926 pro tytéž objednatele. Tato figura truchlící dívky vyznívá mnohem jemněji a dekorativněji, k čemuž přispívá i provedení v mramoru kombinované s pískovcovými deskami (dnes na hrobě nahrazeno černou žulovou deskou).

Sochař Miloslav Bublík realizoval náhrobků několik, ale k podobně monumentální práci dostal opět příležitost až ve 40. letech. Postavu klečící truchlící Valašky vytvořil pro hrob mecenáše rožnovského muzea Františka Klaudu. Svým pojetím je blízká dílu sochaře Julia Pelikána pro malíře Arnošta Frolku, zachy-

cující dívku ve slováckém kroji.

Sochař Miloslav Bublík patřil k těm autorům, který svým dílem přispěli k malebnosti Valašského Meziříčí. Vytvořil řadu památníků, pamětních desek, drobných sochařských děl, reliéfů a sgrafit vázaných na architekturu, které dodnes zůstávají součástí míst, pro něž byla vytvořena.

Na konci října uplynulo 130 let od jeho narození. Tak až půjdete někdy na dušičky se vzpomínkou na hřbitov, vzpomeňte i na sochaře, který ve 20.–50. letech vzpomínky pozůstalých dokázal realizovat v kameni či bronzu.

Kamila Valoušková, historik umění Muzea regionu Valašsko

Foto: Miloslav Bublík, Bohuslav Anderlík, Náhrobek rodiny Ptáčkovy a Schiedeckovy, 1928, hřbitov Valašské Meziříčí.